

Tompa Zsófia

Fahéj

Ahogy fahéjat szórtam a melange
tetejére, eszembe jutottál.
Hogy bár közel két évtized lakik köztünk,
ártatlanabb vagy nálam.
Hogy míg én az első perctől fogva,
te nem tudod, mi történik.
Nem azért, mert tartózkodnál a lehetőségétől.
Hanem mert tiszta vagy.

A fahéj nehéz.
Nehezebb, mint a tejhab a kávé.
Azt hisszük, csak könnyen meghintjük valamivel,
megfűszerezzük a fehér,
pórusos leplet a keserű ital tetején,
de elég néhány perc hozzá,
és a lepel elnehezül, összeroskad.

Oda az illúzió.

interpretáció

mindennek végtelen számú
olvasata van mondják
de tudod nemcsak a könyvekben
hanem abban is ahogy egymást látjuk
történeteinkben tévedéseinkben
ott poroszkál a végtelen
lábnyoma holdfény
felissza a hajnali nap
és mi nem látjuk úgy ragyog
nem látjuk csak az árnyakat
kiélezett egyolvasatú kontúrokat
éleikkel idegenné sebezük egymást